

TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2004. gada 24. jūnijs

lietā C-269/02: Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīvas 98/24/EK neieviešana noteiktajā laika posmā — Darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzība — Risks, kas saistīts ar ķīmikāliju izmantošanu darbā)

(2004/C 217/04)

(Tiesvedības valoda — franču)

Lietā C-269/02 Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis: D. Martin) pret Francijas Republiku (pārstāvji: G. de Bergues un C. Lemaire, kā arī C. Bergeot-Nunes) par prasību atzīt, ka, nepieņemot nepieciešamos normatīvos un administratīvos aktus, lai atbilstu Padomes 1998. gada 7. aprīļa Direktīvai par darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzību pret risku, kas saistīts ar ķīmikāliju izmantošanu darbā (četrpadsmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē) (OV L 131, 11. lpp.) vai, jebkurā gadījumā, nepaziņojot par pieņemtajiem noteikumiem Komisijai, Francijas Republika nav izpildījusi ar šo Direktīvu uzliktos pienākumus, Tiesa (trešā palāta) 2004. gada 24. jūnijā šādā sastāvā: tiesnesis A. Rosas, kas pilda palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneses R. Schintgen un K. Schiemann (referente), ģenerāladvokāts: A. Tizzano, sekretārs: R. Grass, pasludināja spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Nepieņemot nepieciešamos normatīvos un administratīvos aktus, lai atbilstu Padomes 1998. gada 7. aprīļa Direktīvai 98/24/EK par darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzību pret risku, kas saistīts ar ķīmikāliju izmantošanu darbā (četrpadsmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē), Francijas Republika nav izpildījusi tai ar minēto Direktīvu uzliktos pienākumus.

2) Piespriest Francijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 219, 14.9.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2004. gada 1. jūlijs

lietā C-295/02 (lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko iesniedza Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht):
Gisela Gerken pret Amt für Agrarstruktur Verden ⁽¹⁾

(Kopējā lauksaimniecības politika — Integrētā administrācijas un kontroles sistēma konkrētām Kopienas atbalsta shēmām — Regulas (EEK) Nr. 3887/92 un (EK) Nr. 2419/2001 — “Ganāmpulka” atbalsta pieteikumi — Pārkaļumi — Atbalsta summas samazināšana — Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 2. panta 2. punkts — Saudzīgākā noteikuma piemērošana ar atpakaļejošu spēku)

(2004/C 217/05)

(Tiesvedības valoda: vācu)

(Pagaidu tulkojums; galīgais tulkojums tiks publicēts “Tiesas Judikatūras Krājumā”)

Lietā 295/02 par lūgumu, ko Tiesai atbilstoši EKL 234. pantam iesniedza Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht (Vācija) nolūkā saņemt prāvā, kuru iztiesā šī tiesa, starp Gisela Gerken un Amt für Agrarstruktur Verden prejudiciālu nolēmumu par to, kā interpretēt 10. panta 2. punkta a) apakšpunktu Komisijas 1992. gada 23. decembra Regulā (EEK) Nr. 3887/92, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām (OV L 391, 36. lpp.), 44., 53. un 54. pantu Komisijas 2001. gada 11. decembra Regulā (EK) Nr. 2419/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, kas izveidotas ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3508/92 (OV L 327, 11. lpp.), un 2. panta 2. punktu Padomes 1995. gada 18. decembra Regulā (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.), Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C.W.A. Timmermans, tiesneši J.-P. Puissechot un R. Schintgen, tiesneses F. Macken (referente) un N. Colneric, ģenerāladvokāts: P. Léger, sekretāre: M.-F. Contet, galvenā administratore: 2004. gada 1. jūlijā ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

2. panta 2. punkts Padomes 1995. gada 18. decembra Regulā (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību ir jāinterpretē tā, ka attiecībā uz “ganāmpulka” atbalsta pieteikumiem, kuri attiecas uz Padomes 1992. gada 23. decembra Regulas Nr. 3887/92, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām

Kopienas atbalsta shēmām, piemērojamību laikā, un kuri veido pārkāpumu, par kuru piemērojams sods atbilstoši minētās Regulas 10. panta 2. punkta a) apakšpunktam, kompetentajām iestādēm ar atpakaļejošu spēku ir jāpiemēro 44. panta 1. punkts Komisijas 2001. gada 11. decembra Regulā (EK) Nr. 2419/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, kas izveidotas ar Regulu (EEK) Nr. 3508/92, jo šie Regulas Nr. 2419/2001 noteikumi šajā gadījumā ir saudzīgāki.

(¹) OV C 261, 26.10.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2004. gada 1. jūlijā

apvienotajās lietās 361/02 un C-362/02 (lūgums saņemt prejudiciālu nolēmumu, ko iesniedza Dioikitiko Efeteio Peiraios): Elliniko Dimosio pret Nikolaos Tsapalos un Konstantinos Diamantakis (¹)

(Direktīva 76/308/EEK — Savstarpēja palīdzība muitas nodokļu piedziņas jomā — Piemērošana prasījumiem, kas radušies pirms direktīvas stāšanās spēkā)

(2004/C 217/06)

(Tiesvedības valoda: grieķu)

(Pagaidu tulkojums; galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Apvienotajās lietās C-361/02 un C-362/02 par lūgumiem, ko Tiesai atbilstoši EKL 234. pantam iesniedza Dioikitiko Efeteio Peiraios (Grieķija) nolūkā saņemt prāvās, kuras iztiesā šī tiesa, starp Elliniko Dimosio un Nikolaos Tsapalos (C-361/02) un Konstantinos Diamantakis (C-362/02) prejudiciālu nolēmumu par to, kā interpretēt 1. pantu Padomes 1976. gada 15. marta Direktīvā 76/308/EEK par savstarpēju palīdzību tādu prasījumu piedziņā, kas radušies no darbībām, kuras ir daļa no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda finansēšanas sistēmas, kā arī lauksaimniecības un muitas nodokļu piedziņā un attiecībā uz pievienotās vērtības nodokli un atsevišķiem akcīzes nodokļiem (OV L 73, 18. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Aktu par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem un to līgumu pielāgojumiem, kas ir Eiropas Savienības izveides pamatā (OV 1994. C 241, 21. lpp.), Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Rosas, tiesnesis R. Schintgen (referents) un tiesnese N. Colneric, ģenerāladvokāte: J. Kokott, sekretāre: Múgica Arzamendi, galvenā administratore, 2004. gada 1. jūlijā ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Padomes 1976. gada 15. marta Direktīva 76/308/EEK par savstarpēju palīdzību tādu prasījumu piedziņā, kas radušies no darbībām, kuras ir daļa no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda finansēšanas sistēmas, kā arī lauksaimniecības un muitas nodokļu piedziņā un attiecībā uz pievienotās vērtības nodokli un atsevišķiem akcīzes nodokļiem, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Aktu par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, ir jāinterpretē tā, ka tā ir piemērojama muitas prasījumiem, kas dalībvalstī radušies un par kuriem šī dalībvalsts izdevusi izpildu dokumentu pirms tam, kad minētā Direktīva stājusies spēkā otrā, lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī.

(¹) OV C 305, 7.12.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtā palāta)

2004. gada 8. jūlija

lietā C-27/03: Eiropas Kopienas Komisija pret Beļģijas Karalisti (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 91/271/EEK — Lēmums 93/481/EEK — Komunālo notekūdeņu savākšana un attīrīšana — Neieviešana noteiktajā laika periodā)

(2004/C 217/07)

(Tiesvedības valoda: nīderlandiešu)

(Pagaidu tulkojums; galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Lietā C-27/03 Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji: G. Valero Jordana un M. van Beek) pret Beļģijas Karalisti (pārstāve: A. Snoecx, kurai palīdzēja A. Cornet) par prasību atzīt, ka, nepieņemot nepieciešamos normatīvos un administratīvos aktus, lai pilnībā ieviestu Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvas 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (OV L 135, 40.lpp.) 3., 5. un 17. pantus – kas lasāmi kopā ar 3. – 4. pantiem, kā arī Komisijas 1993. gada 28. jūlija Lēmumu 93/481/EEK par valsts programmu iesniegšanas formātu, kā paredzēts (Padomes) Direktīvas 91/271 17. pantā (OV L 226, 23.lpp.), Beļģijas Karaliste nav izpildījusi ar minēto Direktīvu un Lēmumu uzliktos pienākumus, Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. N. Cunha Rodrigues, tiesnesis J.-P. Puissechot un tiesnese F. Macken (referente), ģenerāladvokāts: F. G. Jacobs, sekretārs: R. Grass, 2004. gada 8. jūlijā pasludināja spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda: